

Владимир Карамазов:

Харесвам скромните жени с чувство за хумор

Владо Карамазов разказва с коя знаменитост би искал да седне на една маса и получавал ли е неприлични предложения в работата.

СНИМКА: ВИХЪР ЛАСКОВ

Напук на етикетите като „сексимвол“ и „суперкрасавец“, Владимир Карамазов не е от хората, които държат да са център на внимание. Напротив - признава, че най-добре се чувства в своя кръг от наистина близки приятели. И, разбира се, в работата си - на сцената или пред камерата. Роден е на 27 април 1979 г. в София. Определя се като момче от крайните квартали. Участията му на сцената започват още в трети курс в НАТФИЗ. Името му нашумя особено покрай участието му в Survivor, а в началото на 2018 г. ще го гледате в сериала „Дяволското гърло“ по Нова телевизия.

Откриваме Владо в един приятен делничен обяд на „Масата на Стралджанска“ в ресторант „Старият чинар“, за да поговорим за клишетата в живота, за етикетите, които лепим за другите, трудно ли е да си известен в България и дали му остава време да изпие по една ракия с приятели. „Стралджанска“ е първата бутилирана мускатова ракия у нас. Произвежда се по семейна рецепта от 1986 г. от „Вила Ямбол“, а днес представя модерния прочит на това иначе традиционно питие.

БИСЕРА ПАВЛОВА

Искам да се науча да приемам нещата такива, каквито са, казва актьорът

- Владо, разкажи малко повече за последната постановка „Танцът Делхи“?

- За мен е голяма привилегия да участвам в нея, защото смятам, че бележи ново начало на българския театър - и като текст, и като сценична постановка. Имам удоволствието да съм единственият мъж с още пет жени на сцената. Освен в България ще го играем и във Франция. Ще ми бъде много любопитно да сравня българската и френската публика. Това съм го правил преди години с „Казанова“. „Танцът Делхи“ е представление, което не всеки би харесал, но на всекиго би било интересно да гледа. В постановката има театър в театъра, телевизия в театъра, кино в театъра.

- За какво разказва сюжестът?

- За една велика танцьорка, която измисля специален танц. Който го гледа, животът му се преобръща с главата надолу. Или просто остава в ступор за цял живот. Толкова драстично нещо е този танц, че само когато го гледаш, преживяваш страхотен катарзис. Всичко е измислица, но дава интересен поглед как човек трябва

да се спасява от света,

в който живеем, от смъртта, от всичките големи проблеми. Генералното послание е, че изкуството може да помогне на човека. Когато гледаш отстраня нещо подобно, започваш да правиш анализ на собствения си живот и да откриваш много неща и решения. Вече го играхме няколко пъти и наистина имаше хора, които са потресени - точно както в пиесата. Защото всеки преживява своите драми, мъки, а темите в постановката са толкова

ва много, че все някоя от тях се оказва близка до важните за публиката. На мен самия също ми повлия. Един от най-големите ми проблеми в живота е, че винаги се опитвам да правя нещата такива, каквито на мен ми се искат. Тази цялата борба ме напруга, изнервя ме и живея в стрес. А точно в постановката се казва, че трябва да позволиш вътре в себе си на всичко, което се случва наоколо и навсякъде, да бъде такова, каквото е. И да не се опитваш да го променяш.

- Догодина ще те гледаме в най-новия български сериал „Дяволското гърло“, където ще разследваш мистериозно убийство. На сцената в театъра или пред камерата се чувстваш по-добре? Кое е по твоео място?

- Щастлив съм, че в моята професия хубавите неща ми се случват точно когато имам най-много нужда от тях. „Дяволското гърло“ е страхотен проект, който ще помня за цял живот. Първо, защото в периода на снимките имам възможност да опозная Родопите. Второ, мисля, че направих

една от най-сложните си роли

до момента. Това тепърва хората ще го видят. Бих описал ролята си като трагедийна, защото на моя герой му се случват не просто драми, а съдбовни събития - с неговото семейство, с близките му. Беше ми много трудно да го изиграя. Затова, когато приключихме снимките, си казах, че това е един от върховете в професионалното ми развитие - и като преживяване, и като постигане на актьорски дълбочини и т.н. Смятам, че „Дяволското гърло“ ще бъде един от най-стойностните проекти, правене

ни в България през последните години.

- До каква степен си самокритичен?

- Свикнал съм да играя главните роли. Така поемаш сериозна отговорност за това, в което участваш. Няма как да не съм критичен, дори много. Дори бих се определил като

маниак на тема критичност

Докато работя, си поставям високи цели. След като ги постигна, съм окей, но когато видя резултата отстрани, винаги осъзнавам, че е можело и повече. Всъщност за нас, актьорите винаги може да изиграеш нещо по-добре. Но предпочитам да е така, отколкото да съм вечно доволен от всичко и каквото и да направя, да се възхищавам от себе си.

- Чие мнение търсиш за професионалното ти представяне?

- Много малко са хората, на които се доверявам - общо взето двама близки приятели извън професията и трима-четирима колеги. Това са все хора, с които се познавам отпреди ВИТИЗ (НАТФИЗ), които са гледали всичко мое. Те са най-големият ми коректив, защото, когато направя нещо хубаво или не се справя добре, те имат базата да го оценят и смелостта да ми го кажат. Търся също и мнението на хора, които не познавам и са непредубедени към работата ми.

- Определяш ли се като щастлив човек?

- Доволен съм от нещата, които ми се случват, оценявам ги, но характерът ми е такъв, че не мога да остана дълго време в пълен емоционален покой. Нервен човек съм, имам неспокоен дух и затова

рядко се случва да кажа „всичко ми е наред“

- Славата как те промени? Слагаш ли си „цедка на поведението“ например, когато се събираш с приятели, да не си поръчаш една ракия заради това „какво ще кажат хората“?

- Имам проблем единствено с магазините - хората гледат какво точно си купуваш, често искат да се снимат с теб на касата и т.н. Но принципно нещата в България със славата не се случват така, както хората си мислят - нямам тълпа от фенки, които да ме преследват навсякъде, и не ходя с охрана, която да ме пази. В София всеки е устремен към своите си неща в ежедневието и не обръщат чак толкова внимание на „известните“. Смятам, че трябва да даваме някакъв пример. Затова се опитвам на публични места да съм облечен и да се държа добре - съвсем елементарните неща, важащи за обикновен културен човек. Но иначе няма нищо лошо да си поръчам ракия със салата. Даже напротив, ракията ми е любима от алкохолните напитки. Най-вкусна ми е.

- Тези етикети „сексимвол“, „красавец“ тежат ли ти?

- Много дълго време позволявах да ми пречат, но с натрупания опит мисля, че успех да докажа, че са просто едно клише. И че всъщност това, че изглеждам по някакъв начин, първо е относително, защото критериите за естетичност са различни. Второ, разбира се, че предпочитам да съм по-привлекателен, отколкото отблъскващ. И накрая - мисля, че все по-малко хората обръщат внимание на това.

- Ако ей сега можеш да покажиш някоя световна звезда да седне на една маса - коя ще е тя?

- Кевин Спейси.

- Въпреки скандалите около него?

- Точно заради скандалите - случилото се с него е пример, че на талантливите и успешните хора

ВСИЧКИ ИМ

ЗАВИЖДАТ

и искат да ги унищожат. Дори си мисля, че целият скандал е абсолютна акция, защото именно в професионален аспект той реализира фантастични неща и жестоки роли. Няма как да не му се завижда. Добавяш и силна преса, откъдето скандалът се раздухва, и

ето, резултатът е, че всички говорят само за това. Предполагам, че човекът не се чувства добре. Затова искам да седна с него на една маса. И един ден защо не и да работим заедно. Мисля, че ще се случи.

- Получавал ли си сексуални предложения в работата?

- Да, естествено, че съм получавал. Нашата работа е такава. Но изобщо не съм им обръщал внимание. Дориче го отчитам като някаква екстремна ситуация -

отказваш ясно и категорично

и продължаваш да правиш това, в което си най-добър.

- Какъв компромис би направил със себе си, за да получиш дадена работа?

- В момента не бих направил никакъв компромис, защото вече съм се доказал, имам сериозно минало и биография, които ще свършат по-добра работа. А и мисля, че мога да получа повече само ако надграждам, а не отстъпвам.

- Какво искаш да ти се случи през 2018-а?

- Всъщност горе-долу знам какво ми предстои догодина. Надявам се, че проектите, в които ще участвам, ще се развият, както си представям. Ще репетирам две неща за театъра и още нещо, за което не мога да издам повече, ще пътувам.

- А от какви жени се впечатлява Владимир Карамазов?

- Впечатлявам се от нормалните истински жени, защото в днешно време като че ли станала повече тези - по-пробивните и нахалните. Много ми харесва, когато видя скромна жена с чувство за хумор, но със самочувствие. Тези, които се правят на много отворени и на голямата работа, изобщо не ме впечатляват.